

HIJ ZIT MET 'T OUD ZOT

Een avondvullende plattelandskomedie

door

BEN BERVOETS

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V. – 2000 Antwerpen

Tel: 03 366 44 00

E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HIJ ZIT MET 'T OUD ZOT** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **BEN BERVOETS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot D/2023/0220/030
ISBN 9789038516998

Copyright: © 2023 Toneelfonds J. Janssens bv

Internet: www.toneelfonds.be
E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van **TONEELFONDS JANSSENS** te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van **TONEELFONDS JANSSENS** te Antwerpen.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij **TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen**

Telefoon 03 366 44 00

Website: www.toneelfonds.be

Email: rechten@toneelfonds.be

IBAN: BE37 3631 4081 3728 BIC: BBRUBEBB

Geen enkele andere instantie dan TONEELFONDS JANSSENS heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering:

Aankoop van minimaal 7 tekstboekjes bij de uitgever.

Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be.

Zie ook de brief, welke u bij aankoop van de scripts heeft ontvangen (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of informeer ons via de mail/per post. Bij vragen kunt u bij ons informeren. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens. Eventueel extra voorstellingen dienen uiterlijk 1 dag voor de dag van de opvoering te worden aangegeven.

U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Aanvraag vergunning tot HER-opvoering(en):

1. Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be of via de mail/per post met uw gegevens naar Toneelfonds Janssens. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens

2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen vier weken voorafgaand aan de voorstelling. Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten NEDERLAND: I.B.V.A. HOLLAND BV, afd. Auteursrechten, Postbus 363, 1800 AJ Alkmaar Telefoon (072) 5112135 – info@ibva.nl. Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONAGES

(3 dames – 4 heren)

EDMOND, een oude boer

EDWARD, zijn broer

STANS, hun zuster

FLEUR, uitbaatster van de taverne

KOBE, haar zoon

WISKE, een oude vrijster

RONNY, de 'dorpsgek'

DECOR

Het terras van een gezellige taverne. We zien de voorgevel met raam en deur – Er staan een aantal terrastafeltjes en stoelen. Veel groen en een doorgang naar de dreef. Verdere aankleding naar eigen mogelijkheden en middelen.

EERSTE BEDRIJF

Scène 1: Vroeg in de ochtend

(Fleur, de uitbaatster van de taverne, komt naar buiten om alles klaar te zetten voor de nieuwe dag. Ze zingt: 'Oh, wat is het leven fijn als de zon schijnt' (André van Duin))

FLEUR: *(kuist de tafeltjes af)* Miljaarde, nu is die luiaard nog altijd niet uit zijn bed. Kobe! Kobe! Maak dat ge beneden zijt Kobe!....

KOBE: *(van achter de coulissen)* Ik slaap nog.

FLEUR: Dat is dan iets nieuw, praten in uwe slaap. Weet gij wel hoe laat het is? Seffens staan de klanten hier en dan loopt gij nog in uw onderbroek rond.

KOBE: *(achter de coulissen)* Ik heb geen onderbroek aan.

FLEUR: Moet ge gene zoon hebben! En daar werk ik dan de naad voor uit mijn broek. De luie charel. Als ge niet maakt dat ge hier zijt dan zal ik eens naar boven komen.

KOBE: Ha, brengt dan ineens wat boterhammen mee.

FLEUR: Zoudt ge die nu geen draai om z'n oren geven...

KOBE: Daarvoor moet ge ook naar boven komen, hé moe.

FLEUR: Hoe is het mogelijk! Waar heb ik dat toch aan verdiend. Dag in dag uit moet ik zien dat er eten op de plank komt en dan is dat is mijn dank...

KOBE: *(komt in zijn slaaphemd op)* Goeiemorgen moederke.

FLEUR: Maar zijn gij nu niet verlegen?

KOBE: Verlegen? Waarom?

FLEUR: Waarom, vraagt dat dan nog? Ge staat in uwen halve blote.

KOBE: Nee, nee, dat is niet waar hé. ik heb mijn slaaphemd nog aan. Dus ik sta niet in mijnen blote. Als ik nu mijn hemd uit zou doen, dan zou ik in mijnen blote staan... *(doet beweging om zijn nachtkleed uit te trekken)* Zie maar. *(zijn bloot achterwerk is net niet te zien)*

FLEUR: Maar Kobe toch! Maak dat dat naar beneden is en ga uw aankleden.

KOBE: Moederke, moederke toch. Gij zit toch rap op uw paard hé.

FLEUR: Ik zit niet op mijn paard, want ik heb geen paard. Ik heb nog gene pony.

KOBE: Zeg moederke, da's maar bij manier van spreken hé.

FLEUR: Ik wil dat ge u nu gaat aankleden. Ik kan het niet meer aanzien.

KOBE: Hoe? Kunt ge niet meer zien? Dan moet ge een brilleke kopen.

FLEUR: Da's toch goedkoop hé, zo met uw ma haar voeten spelen.

KOBE: Ik ben u toch maar aan 't plagen, hé ma.

FLEUR: Ik kan daar niet meer mee lachen.

KOBE: Oei, is 't lachen u vergaan?

FLEUR: Ja, ja, het lachen is mij vergaan, ja. Denk jij dat het leven alleen maar een spelke is. Nee manneke, het leven is hard, heel hard zelfs. In het leven moet ge uwen hemel verdienen door hard te werken en niet zomaar door met alles te lachen.

KOBE: Volgens u moogt ge dus niet meer lachen. Mag ik eens zien?... *(bekijkt zijn moeder)* Ja, nu ge zegt, ge zijt al aan 't veranderen in een zuurpruim.

FLEUR: Manneke, het wordt tijd dat ge volwassen wordt. Gij zijt soms precies nog maar een klein kind.

KOBE: Natuurlijk ben ik nog maar een kind. Ik ben uw kind; Uw lief braaf Kobeke.

FLEUR: Kobe, als ge op uw eigen benen wilt staan en uwen eigen kost wil verdienen, dan zult ge toch hard moeten veranderen zenne. Want ze naaien u een oor aan waar ge bij staat.

KOBE: En, doet dat zeer?

FLEUR: Wat?

KOBE: Awel, dat oor aannaaien. En doen ze dat met naald en garen of is dat met naaimachine?

FLEUR: Ziet ge het? Niks neemt gij serieus.

KOBE: Oké, ik zal serieus zijn. Maar mag ik eens iets zeggen?

FLEUR: Ja, maar serieus hé.

KOBE: Awel, gij zijt serieus aan 't zagen.

FLEUR: Ja dat is hé, ik ben weeral aan 't zagen.

KOBE: Troost u, daar zijn moeders voor.

FLEUR: Ha, zo zit dat! Trouwens, was dat gedoe daar gisterenavond onder den eikenboom?

KOBE: Onder welke eikenboom?

FLEUR: Awel, die dikke eikenboom achter den hoek van 't pleintje.

KOBE: Ha, die eikenboom?

FLEUR: Ja, die eikenboom.

KOBE: Wel, om te beginnen is dat al geen eikenboom.

FLEUR: Ha nee, is dat geen eikenboom? Wat is dat dan, nen palmboom?

KOBE: Dat is geen eikenboom en ook geen palmboom, maar nen beukenboom.

FLEUR: 't Is toch nen boom hé?

KOBE: Ja, maar juist is juist. Want ne beukenboom heeft een heel andere bladnerf dan een eikenboom. Ge moet weten dat de nerf....

FLEUR: Zeg 'beukenboom', het is al goed. Ik heb geen les nodig in de voortplanting van de boom. Ik wil alleen weten wat dat daar te betekenen had onder die boom?

KOBE: Jamaar nu zegt ge weer iets dat niet klopt. Het is niet onder de boom, het is aan den boom. Want als ge onder de boom zegt, zou ik tussen de wortels van de boom zitten. Verstaat ge het? Dat is zoals ze zeggen, ik ga achter de computer zitten. Dat is ook niet juist hé, want als ge achter de computer gaat zitten, dan

zoudt ge alleen maar de achterkant van het beeldscherm zien. Ge gaat er niet achter maar aan de computer of voor de computer zitten, maar niet erachter....

FLEUR: Zeg, ge hebt al honderd zenne, computermuis. Dus, om mijn vraag af te maken, wat was dat allemaal aan de boom?

KOBE: De welke?

FLEUR: Alstublieft hé. Antwoordt nu gewoon op mijn vraag.

KOBE: Ge bedoelt dat ik daar stond te babbelen met Kimberlie?

FLEUR: Ja juist Kiberlie.

KOBE: Nee, nee, Kimberlie.

FLEUR: Dat speelt nu geen rol hé. Ik bedoel die met haar dikke ... allee ja, ze heeft nogal wat hout voor de deur staan.

KOBE: Stookt die nog met hout? Ja, dat komt door die hoge gasrekeningen.

FLEUR: Ge weet goed genoeg wat ik bedoel. Die met haar stevig schap. Wat had dat te betekenen?

KOBE: Ha, ik heb ze wat ondersteund hé.

FLEUR: Wat hebt gij ondersteund?

KOBE: Dat stevig schap.

FLEUR: Dat is nu toch geen meisje voor u?

KOBE: En waarom niet? We dragen toch geen lintjes meer in ons blokken.

FLEUR: Maar jongen toch, dat is toch geen reclame voor mijn taverne. Als uw vader nog moest leven, het zou niet waar zijn.

KOBE: Wat is er mis met Kimberlie?

FLEUR: Zo'n vulgair mamsel. Ge hebt daar toch nog niks met gedaan hé, want ge zijt rapper vader dan ge denkt. Pas op, want als ge daar nog maar naar ziet, is zo'n kind al zwanger.

KOBE: Ha, dat gebeurt met uw ogen, kindjes maken!

FLEUR: Trek het maar weer in het belachelijke.

KOBE: Zeg ma, alstublieft, ik doe niets verkeerd. En daarbij, ik zeg toch ook niks als gij met die twee oude petatten zit te kletsen.

FLEUR: Twee petatten?

KOBE: Twee oude petatten. Den Edward en den Edmon.

FLEUR: Dat zijn twee eerlijke mannen die hier hun pintje al eens komen drinken.

KOBE: Allez ma, ze lopen de vloer hier bijna plat. Het zijn precies twee muurzeikers.

FLEUR: Wilt ge nu wel eens zien wat ge zegt! Dat zijn wel mijn beste klanten.

KOBE: Phoe... beste klanten! Den ene is ne profiteur die er altijd in slaagt om voor niks te drinken en den anderen is zo doof als ne pot en doet altijd of hij het niet gehoord heeft dat hij moet betalen. En dat noemt gij goede klanten!

FLEUR: Luister nu eens heel goed naar mij hé. Die jongens hebben het niet altijd gemakkelijk met hun zuster.

KOBE: Twee gierige pinnen zijn het en hun zuster is nog de ergste.

FLEUR: Ge moet niet zo over de mensen roddelen. Dat is heel lelijk.

KOBE: Komaan, die lopen alle twee zo heet als een Leuvense stoof als ze u zien.

FLEUR: Gij zijt zo zot als een achterdeur.

KOBE: Als hun zuster moest weten dat ze hier alle dagen komen, dan zat er een serieuze vlieg aan de lamp. Die nog erger dan Moeder Teresa.

FLEUR: Stans houdt dat daar allemaal een beetje recht, ja. Is het niet schoon dat die met drie nog altijd samenwonen.

KOBE: Omdat ze te gierig zijn. Daarom zijn ze nog altijd niet getrouwd en wonen ze nog altijd in de hoeve van hun ouders. Boerenpallulen zijn het.

FLEUR: Nu is het genoeg, Kobe.

KOBE: Gij zijt begonnen.

FLEUR: Wat? Ik?

KOBE: Ja, gij. Iemand anders zie ik hier niet.

FLEUR: *(kijkt richting dreef)* Nee, daar is den Edmon.

KOBE: Den eerste is er. 't Zal weeral jeuken, denk ik.

FLEUR: Houdt uw manieren hé. ... En ga u aankleden, want nu staat ge hier nog in uw slaapkleed.

KOBE: Potverdomme en ik heb zelfs geen onderbroek aan. Ik dacht al, dat is hier zo fris aan mijn kont.

FLEUR: Allez vooruit, ga u rap aankleden, want ge subiet nog naar de stad.

KOBE: Ja ja, ik heb het al begrepen. Ge wilt alleen zijn. Uw manieren houden hé. *(snel af in café)*

FLEUR: Snotneus.

(Edmond komt op)

Wel, wie hier hebben zie? De eerste van den dag.

EDMON: Wat zegt ge? Zit ge met beesten?

FLEUR: Nee Mon, ge zijt den eerste.

EDMON: Feesten? Ja, dat kan, maar wanneer dat weet ik niet zenne Fleurke.

FLEUR: En wat zal 't zijn?

EDMON: Tonijn? Ja, dat heb ik gisteren gegeten. Ruikt ge dat nog? Het zou ook kunnen dat dat aan het kieken ligt.

FLEUR: Aan het kieken?

EDMON: Ik heb daarjuist nog met mijn hand in een kieken gezeten.

FLEUR: Wablieft?

EDMON: Ja, dat beest kon geen eieren meer leggen, dus heb ik maar efkes voor kiekengynaecoloog gespeeld.

FLEUR: En heeft het geholpen?

EDMON: Nee, dat heeft geholpen. Nu legt dat kieken vier eieren per keer. Hier zie, ik heb ze bij. Alle vier voor u.

FLEUR: Amai, merci Mon.

EDMON: Ja maar, ik heb nog veel meer voor u bij zenne.

FLEUR: Amai en weet uw broer en zuster dat?

EDMON: Nee, nee, mijn zuster legt geen eieren. Dat is geen kieken hé. Ze kakelt wel als een kieken, maar ze is geen kieken.

FLEUR: En wat hebt ge dan nog bij?

EDMON: Gelei? Nee nee, dat heb ik niet bij. Ik heb appelen bij. Allemaal voor u.

FLEUR: Amai, waar heb ik dat aan te danken?

EDMON: De banken? Salut zenne, die slagen al 't geld uw hunnen bult. Ik heb die appelen speciaal voor u meegebracht, dan kunt ge daar een kriegenvlaai met maken.

FLEUR: Een kriegenvlaai van appelen. Dat gaat moeilijk gaan denk ik.

EDMON: Nee nee, ge moet die bakken. Allez, ik ga nu eens terug naar de hoeve, want ik moet de koeien nog gaan verlossen van hunne Nilfix.

FLEUR: Nilfix?

EDMON: Ha ja, ik heb daar de stofzuiger op gezet, da's goedkoper dan zo'n zuigmachine om melk af te tappen. Ge moet dat ook eens proberen als ge gaat kolven. *(af)*

FLEUR: Die is zot zeker? Ik zal daar eens ne stofzuiger aanhangen... En daarbij, bij mij komt daar al lang geen melk meer uit zenne. Ja, botermelk misschien. *(roept richting café)* Zeg Kobe, zijt ge bijna klaar? Ge moet nog naar stad zenne.

KOBE: *(op)* Ik was nog efkes met de stofzuiger bezig.

FLEUR: Wablieft? Met stofzuiger? Wat waart ge daar mee aan 't doen?

KOBE: Wat zou ik daar nu mee aan het doen geweest zijn? Zuigen natuurlijk.

FLEUR: Doet dat niet zeer?

KOBE: Wat zijt ge nu allemaal aan 't lullen? Ik had gemorst en heb dat gewoon opgezogen. Waarom zou dat nu zeer doen?

FLEUR: Nee, het is een misverstand. Ja, dat komt door de Edmon.

KOBE: Ziet ge wel dat ge voor die broers moet oppassen.

FLEUR: Past gij maar op met Klimbermie.

KOBE: Kimberlie ma, Kimberlie.

FLEUR: Jaja. Hebt ge het lijstje dat ik op de kast had gelegd?

KOBE: Ja, ik heb alles bij.

FLEUR: Goed. En op tijd terug thuis hé en braaf zijn en niks doen wat ik ook niet zou doen hé.

KOBE: Ja make, en op het rechte pad blijven en niet met wilde beesten klappen en ik zal broodkruimeltjes strooien. *(af richting dreef)*

FLEUR: Ja ja, onnozel ventje. Allee, dan zal ik binnen maar eens gaan zien of er nog wat moet opkuist worden. *(af in café)*

(muziek en black-out)

Scène 2: Even later

(Edward komt via de dreef de scène op. Hij leest terwijl de krant en botst daarom met zijn hoofd tegen een muurtje of een ander obstakel.)

EDWARD: Sorry madame. ... *(zet zich al lezend op het terras)* Wel, wel, wel. *(slaat pagina om)* Verdomme, dat is hier droog. *(Leest verder. Smakt en hoest even. Krant naar beneden)* Dat is hier toch wel open hé. *(staat recht en roept richting taverne)* Fleur, volk! *(gaat terug zitten)*

(Fleur komt buiten)

FLEUR: Wie we hier hebben zie!

EDWARD: Waar? *(kijkt rond)* Wie? Zeg, ik weet niet of ge het weet, maar ik zit hier maar alleen hoor. Dus ik weet niet wie ge bedoelt?

FLEUR: Ik bedoelde u hé Edward.

EDWARD: Ik? Maar ik ben hier toch?

FLEUR: Wel ja, ik zei toch "wie we hier hebben zie".

EDWARD: Maar er is hier toch niemand?

FLEUR: Dat zei ik toch.... Ja zeg, laat zitten.

EDWARD: Maar ik zit al.

FLEUR: En wat zal het zijn? Een koffietje zeker?

EDWARD: Zijt gij een vijs kwijt? Nee nee, breng mij maar een gezonde pint.

FLEUR: Amai zo vroeg al bier? 't Is pas half tien.

EDWARD: En wie zegt er hier dat ge voor tien uur geen pint moogt drinken? Weet gij van wanneer ik al ben. Van 5 uur madame, van 5 uur deze ochtend.

FLEUR: Zo vroeg?

EDWARD: Mag dat niet misschien?

FLEUR: Natuurlijk mag dat, maar ik vind dat toch nogal vroeg. En dat voor ne man op jaren. Waarom blijft ge niet wat langer liggen? Ge hebt toch naar niks te zien.

EDWARD: Naar niks te zien? Wat weet gij daar van kind. Ik heb meer te doen dan ge denkt. Het is geen kattenpis om met uw broer en zuster samen te wonen zenne.

FLEUR: Dat versta ik niet.

EDWARD: Wat?

FLEUR: Dat gij nooit getrouwd zijt, zo ne flinke vent als gij.

EDWARD: Ja da's waar. En vroeger was ik nog knapper. En sterk... ho, oersterk. Ik kon een koe slachten door ze ne vuistslag op haar kop te geven. Hela, en dat beest bewoog niet meer hé. Nu is het wat anders, nu kan ik die hand een week niet meer bewegen en loopt de koe lachend weg. Vandaar La vache qui rit.

FLEUR: Hoe zegt ge?

EDWARD: Awel, de lachende koe hé. Van de smeerkaas, ge weet wel.

FLEUR: Ja, da's juist. Hahaha.

EDWARD: Ge moet daar niet mee lachen. Da's echt waar zenne. Eigenlijk is La vache qui rit een uitvinding van mij. Maar ja, ze zijn mij voor geweest hé.

FLEUR: Ja ja, en toe de wekker afliep werd ge wakker zeker.

EDWARD: Wekker? Maar ik heb gene wekker?

FLEUR: Hoe wordt gij dan wakker?

EDWARD: Door den Blackie.

FLEUR: Den Blackie?

EDWARD: Ja, onze hond.

FLEUR: Springt die dan op uw bed?

EDWARD: Nee, den hond kraait als ne papagaai en daarvan wordt den haan wakker en die begint dan te kukeleken.

FLEUR: Ik vergeet altijd dat het een hele zoölogie is bij jullie.

EDWARD: Een zoölogie? Nen echte dierentuin is het daar.

FLEUR: Da's toch hetzelfde, zoölogie of dierentuin.

EDWARD: Is dat hetzelfde?

FLEUR: De zoölogie is.... Ach, laat maar zitten.

EDWARD: Maar voor de rest ben ik nog altijd een beer van ne vent. Allez, een beertje. Maar gij zijt precies wel wat bijgekomen als ik het zo zie.

FLEUR: Ik? Heu... ik weet niet? Daar heb ik nog geen erg in gehad. Maar onder ons gezegd, zoiets zegt ge nu niet tegen een dame hé.

EDWARD: Daarom dat ik het tegen u zeg hé.

FLEUR: Merci. De complimenten zijn vandaag weer goedkoop.

EDWARD: Ik weet ook wel dat ik zoiets niet moet zeggen als er dame bij is. Maar onder ons kan dat wel hé.

FLEUR: Dus, dat was een pint voor u?

EDWARD: Ja ja, een goeie schuimende pint. Dat zal deugd doen, want het is nu al bijna 10 uur. Twee vingers dik hé. Allez, de kraag hé.

FLEUR: Ik haal ze direct. ... *(in zichzelf mompelend)* Een beetje aangekomen... Phoe. *(af in café)*

EDWARD: Allez, waar was ik nu gebleven? *(leest verder in z'n krant)* 't Is niet waar hé... Hoe is dat nu toch mogelijk... Dat kan toch niet hé... Twee getallekes verkeerd, anders had ik prijs gehad. Allez, twee getalletjes en ik was miljonair geweest. Maar nee, ik plas er weer naast.

FLEUR: *(komt met pint buiten)* Da's nu niet moeilijk voor u hé?

EDWARD: Wat?

FLEUR: Ernaast plassen.

EDWARD: Het zit me toch niet mee. En dan zeggen ze dat het geluk voor de hoeren en de boeren is.

FLEUR: Hier Edward, hier is het lotje van de loterij. *(doelend op pint)*

EDWARD: Zwijgt mij over de loterij hé. Ik wil geen woord niet meer horen over de lotto.
(*spuwt uit frustratie op de grond*)

FLEUR: Hupla, ik kan weeral gaan schuren. Edward, als ge dat nu nog ene keer durft doen dan geef ik u de schuurborstel en kunt ge het terras zelf proper maken. Hier is uw pint. Ik bedoelde met een lotje uit de loterij, uw pint hé Edward. Dat is een lotje uit de loterij.

EDWARD: Ik heb gezegd dat ik het niet meer wil horen of ik ga direct naar de concurrentie!

FLEUR: 't Is al goed. Ik wilde alleen maar zeggen...

EDWARD: Durft niet, of ik ben weg hé.

FLEUR: Amai, welk beest heeft er u zo ineens gestoken?

EDWARD: Een wesp! Ja, dat zou kunnen want volgens mij zit ge hier met ne nest. Hier op mijne ellenboog, zo ne boebel... en jeuken dat dat doet.

FLEUR: Ik bedoel dat ge ineens zo slecht gezind zijt.

EDWARD: Ik ben goed gezind. Allez, ik was goed gezind, maar daar heeft deze vod (krant) verandering in gebracht. (*smijt de krant op de grond en trapt er nog drie keer op*) Voilà zie, daar zie. (*gromt nog wat na*)

FLEUR: Zijt ge afgekoeld Edward? (*staat nog steeds met pint in de hand*) Kan ik dan nu uw pint geven?

EDWARD: Ja, ik ben terug kalm. Ik ben de rustigheid in persoon.

FLEUR: Alstublieft. (*zet pint op tafel*)

EDWARD: Wat is dat?

FLEUR: Wat?

EDWARD: Wat moet dat voorstellen?

FLEUR: Als ge nu zegt over wat ge het hebt, dan kan ik misschien ook volgen.

EDWARD: Hetgeen ge hier op tafel zet.

FLEUR: Uw pint natuurlijk. Dat is het zuiverste goed. Als ge dat uitdrinkt is dat zoals een engeltje dat op uw tong pist.

EDWARD: Dat geloof ik. En hoe moet een pint er uitzien misschien?

FLEUR: Hoe? Hoe moet een pint er uitzien? Precies of ik weet dat niet.

EDWARD: Ik heb daar mijn bedenkingen over. Hoe lang doet gij dat nu al?

FLEUR: Wat?

EDWARD: Deze taverne uitbaten. Pinten verkopen. Hoe lang doet ge dat al.

FLEUR: Hoelang doe ik dat al...? Al zeker 25 jaar, dat weet toch?

EDWARD: En doet ge het graag?

FLEUR: Ja.

EDWARD: Dan wordt het tijd dat ge het eens leert.

FLEUR: Wablieft! Wilt gij zeggen dat ik mijn job niet kan?

EDWARD: Een goeie pint hé, die moet een schone kraag schuim hebben. En waar is mijne kraag? Allez ik wil zeggen, waar is de schuimkraag op mijn pint?

FLEUR: Eu... ja...

EDWARD: Waar is die schuim? Ziet gij schuim? Nee, ik zie geen schuim. Oei, oei geen schuim. Dat is bier zonder schuim. ... Bier zonder schuim! Een schuimloze pint is geen pint. En wat wil ik hier daarmee zeggen?

FLEUR: Dat dat geen goeie pint is zeker?

EDWARD: Juist. En wat doe ne goeie cafébaas dan?

FLEUR: Eu...

EDWARD: Juist. Naar binnen gaan en een nieuwe halen. Maar een goeie hé, één met schuim. Ne goeie schone kraag schuim. Hebt ge het gehoord? Ne schone kraag.

FLEUR: Ja, dan zal ik maar een andere pint gaan halen zeker. *(wil de slechte pint meenemen)*

EDWARD: Wat gaan we doen?

FLEUR: Zeg, nu zijt ge er toch mee aan het rammen hé Edward. Wat wilt ge nu?

EDWARD: Dat ge deze pint laat staan en een andere haalt, een met een schone schuimkraag.

FLEUR: 't Is dat ge ne goeie klant zijt. Amai mijn voeten. Gij zijt precies mijne zoon. *(af in taverne)*

EDWARD: *(drinkt de pint leeg, gaat zitten, veegt zijn neus af en daarna zijn voorhoofd.)* Pfff... warm... warm dat het is. Dat heeft nu gene naam meer. *(wil weer op de grond spuwen, bedenkt zich en slikt het terug in)* Ja, ik ga hier nu niet beginnen schuren hé *(neemt zakje tabak en een pijp en begint ze te stoppen.)*

FLEUR: *(op uit taverne met schuimende pint)* Hier zie, een goed schuimende pint bier.

EDWARD: Dat is het zie, Fleurke. Ik zeg het, ge kunt nergens zo'n goeie pint drinken als hier. *(neemt glas)* Hoor dat eens... hoor eens.

FLEUR: Ik hoor niks.

EDWARD: Ge moet eens goed horen. Kom eens wat dichterbij die pint. Hoort ge het niet?

FLEUR: *(dichterbij pint)* Nee, ik hoor niks.

EDWARD: Allez, hoort nu eens goed.

FLEUR: Sorry, maar ik hoor echt niets.

EDWARD: Hoort gij dat niet?

FLEUR: Nee, bijlange niet. Wat moet ik nu horen?

EDWARD: Gij hoort niet dat die pint iets zegt?

FLEUR: Natuurlijk niet? Allez, wat zegt die pint dan?

EDWARD: Niks. Maar moest ge iets horen dan weet ik dat er iets scheelt aan u. Hahaha.

FLEUR: Zeg, flauwe plezante. Hij zal eens efkes met mijn... allez hetgeen dat ik niet heb, spelen. *(af)*

EDWARD: Hoe hetgeen ze niet heeft ... *(roept haar lachend na)* Tussen uw tetten om het schokken te beletten! Allez, ik zal mij eens een goed pijpke opsteken zie. Er is niks zo zalig te kunnen genieten van een goed pijpke. Hmm... *(wil zijn pijp)*

verder opsteken)

(Stans, zijn zuster, verschijnt in de dreef. Edward ziet haar.)

Godverdomme, ons Stans. Wat komt die hier doen. Dat betekent regen op ne zonnige zomerdag. Da's duiveltjeskermis.

STANS: Awel, stopt dat maar rap weg. Ge weet dat ge niet meer moogt roken van de dokter.

EDWARD: De dokter zegt zoveel. Als ge alles moet geloven wat die zegt dan staat ge er slecht op zenne. Dus op tijd en stond is een goed pijpke gezond.

STANS: Op tijd en stond? De een na de ander zeker? Ge zijt precies ne wandelende locomotief.

EDWARD: Da's goed, want die rijden toch bijna niet meer.

STANS: Laat die van u dan maar in de statie staan. Daarbij, dat is allemaal weggeblazen geld. Ge kunt even goed een briefke van 10 euro nemen, het aansteken en wegblazen. Dat is juist hetzelfde, maar veel gezonder. Allez, voor de gezondheid dan toch, niet voor de portemonnee.

EDWARD: Zeg Stans, niet beginnen zagen hé. *(wil z'n pijp weer aansteken)*

STANS: Doe dat weg zeg ik. Pas op he! *(probeert ze af te pakken)*

EDWARD: Waarom mag ik nu niet geen pijpke roken? Ik ben achteraan in de 66! Wat kan dat nu nog kwaad, mijn longen zien toch al zo zwart als roet. Als ik de 80 haal mag ik blij zijn. *(hoest hevig)*

STANS: Ziet ge het, daarom moogt ge het niet meer doen. Ge klinkt nu al gelijk ne oude auto die niet wil starten.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 bestellen@toneelfonds.be

 03 3664400

**TONEEL
FONDS** **ANSSENS**
Voor de juiste keuze